Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

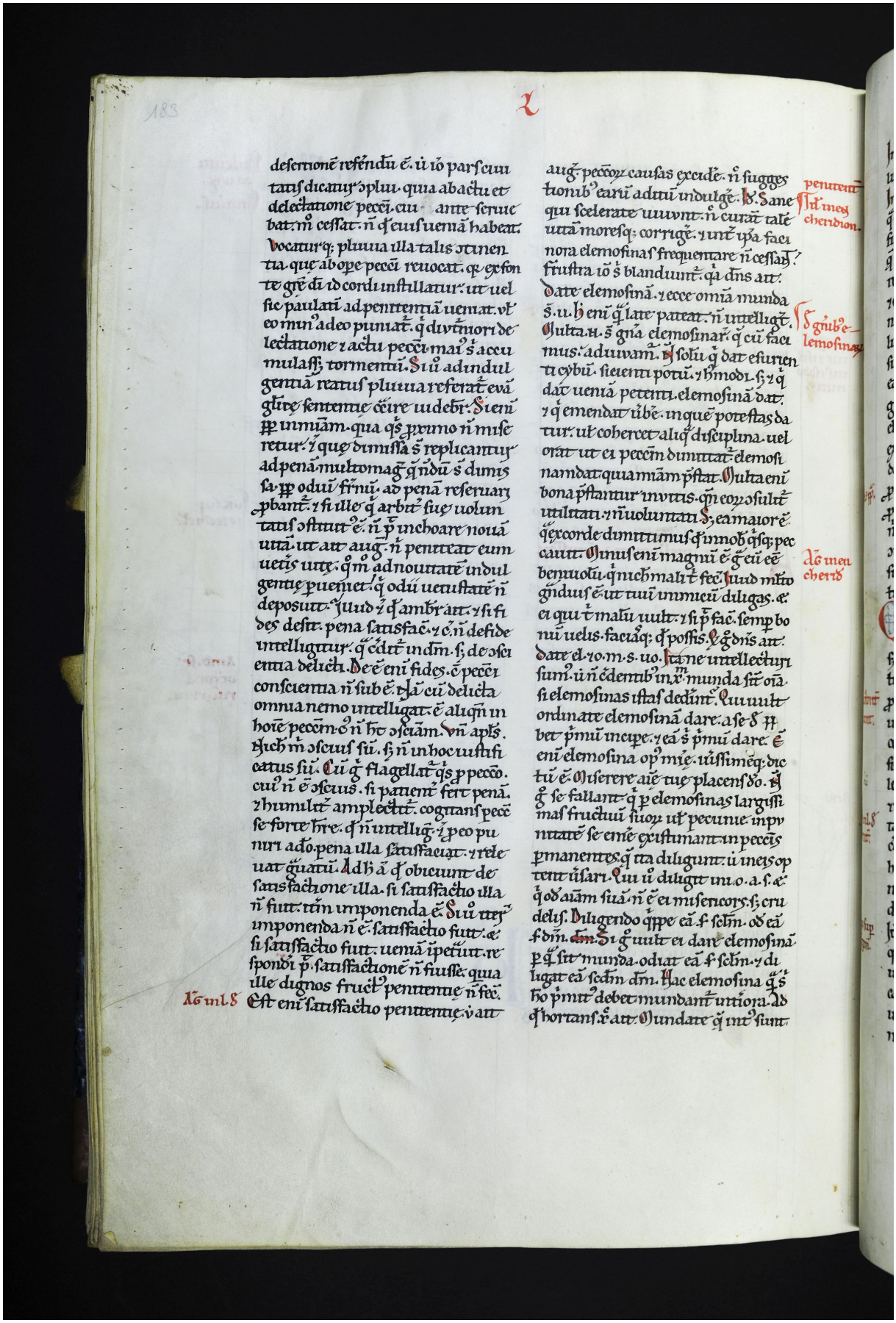

183

desertione refendu e. u io pars eiu
tatis dicatur pluu. qua abactu et
delectatione peccī. cau ante seruc
bat. m cessat. n q eius uenā habeat.
Vocatur q; pluuia illa talis ꝛcinen
tia que ab ope peccī reuocat. q ex fon
te grē di id cordi instillatur. ut uel
sic paulatī ad penitentiā uenat. vt
eo min adeo puniat. q diuēniori de
lectatione ꝛ actu peccī mai s accu
mulass; tormentū. Si u adindul
gentiā reatus pluuia referat eva
glice sententie cēire uidebi. Sieni
pp uinniam. qua qs primo n mise
retur. ꝛ que dimissa s replicantur
ad penā multo magē q ndū s dimis
sa. pp oduī frnū. ad penā reseruan
pbant. ꝛ si ille q arbr sue uolun
tatis ostruit e. n p uncboare nouā
uitā. ut ait aug. n penitcat eum
uetis uite. q m ad nouitate indul
gentie pueniet. q odū uetustate n
deposuit. Juud q ambr ait. ꝛ si fi
des desit. pena satisfac. ꝛ e. n defide
intelligitur. q edit in dm. s; de osci
entia delicti. De e eni fides. e peccī
conscientia n sub e. ꝛ hā cū delicta
omnia nemo intelligat. e aliqn in
hoīe peccīn o n ho oscām. vn apls.
Nich m oscius sū. s; n in hoc iustifi
catus sū. Cū g flagellat qs p pecco.
cui n e oscius. si patient fert pena.
ꝛ humilit amplectit. cogitans pecē
se forte hre. q n intelligē. ꝛ q eo pu
niri ado. pena illa satisfaciat. ꝛ rele
uat guatū. Ad h ā q obiciunt de
satisfactione illa. si satisfactio illa
n fuit. tūn imponenda e. Si u ter
imponenda n e. satisfactio fuit. e
si satisfactio fuit. uenā ipetiit. re
spondi p. satisfactione n fuisse. quia
ille dignos fruct penitentie n fec.
Ro. m. 8 Est eni satisfactio penitentie. v ait
aug. peccōr causas excide. n sugges
tionib earū adtū indulge. Ib. Sane
qui scelerate uiuunt. n curat tale
uitā moresq; corrige. ꝛ unt pa faci
nora elemosinas frequentare n cessant.
frustra io s blanduunt. qa dns ait.
Date elemosinā. ꝛ ecce omia munda
s. u. h eni q late patet. n intelligē.
Quia. ii. s gnā elemosinar. q cū faci
mus. adiuuam. Nq solū q dat esurien
ti cybū. sitienti potū. ꝛ hmodi. s; ꝛ q
dat uenā petenti. elemosinā dat.
ꝛ q emendat ubē. in que potestas da
tur. ut coheret aliq disciplina. uel
orat ut ei peccīn dimittat elemosi
nam dat quia mām pstat. Quia eni
bona pstantur inuitis. qn eor osulit
utilitati. ꝛ n uoluntati. S; ea maior e
q ex corde dimittimus q in nob qsq; pec
cauit. Omnis eni magnū e g cū ee
benuolū. q nich malit fec. Juud mito
gnidus e ut tui inimicī diligas. e.
ei qui t malū uult. ꝛ si p fac. semp bo
nū uelis. faciaq; q possis. Q g dns ait.
Date el. ro. m. s. uo. Sta ne intellectui
sum. u n edentib in x. munda sit oia.
si elemosinas istas dedint. Qui uult
ordinate elemosinā dare. a se. S pp
bet pmū incipe. ꝛ ea s pmū dare. e
eni elemosina op mie. usslimeq; dic
tū e. Miserere aie tue placens do. Nq
g se fallant q p elemosinas largissi
mas fructuū suor ut pecunie in pu
nitate se emē existimant in peccis
pmanentes. q tta diligunt. u ineis op
tent usari. Qui u diligit inimicos. a. s. e.
q od aiām sua. n e ei misericors. s; cru
delis. Diligendo qppe ea. f. sclm. od ea
f dm. Si g uult ei dare elemosinā
p q sit munda. odiat ea. f. sclm. ꝛ di
ligat ea. sclm. dm. Hac elemosina q s
ho pmū debet mundant intiora. ad
q hortans. x. ait. Mundate q int sunt.

penitent
Sit ines
cherdion.

S gnib
elemosinar

Ad ines
cherd